

6.2.2. PORUŠOVÁNÍ ČISTOTY

Dnes bychom si měli uvědomit, že porušování čistoty narušuje celou osobnost člověka i celou společnost. Všeobecně čistotu definujeme jako morální ctnost, kterou pod vedením rozumu uspořádáváme tělesnou žádostivost.

Ctnost čistoty ovládá city, myšlenky, pohledy, řeči, gesta a skutky u všech lidí: svobodných, manželů i vdovců.

Knihou moudrosti ty, kteří zachovávají, čistotu nazývá „čistým pokolením“.

Ježíš Kristus ty, kteří zachovávají, čistotu nazývá „blahoslavení“. „Blahoslavení čistého srdce, neboť oni uvidí Boha“.

V knize Sirachovcově čteme:

Dvě věci rozmnožují hříchy a třetí přivodí odplatu. **17** Duše rozpalená vášní je jako hořící oheň, nezhasne, dokud jí není pohlcena. Člověk, který smilní proti vlastnímu tělu, nepřestane, dokud ho oheň nestráví. Smilníkovi je každý chléb příjemný, nepoleví, dokud nezemře. **18** Člověk, který opouští vlastní lože, si v duchu říká: „Kdo mě uvidí? Obklopuje mě tma a stěny mě ukrývají. Nikdo mě nevidí, tak čeho se bát? Nejvyšší na moje hříchy nevzpomene.“ **19** Z lidských očí má strach a přitom zapomíná, že oči Hospodinovy jsou tisíckrát jasnější než slunce, že se dívají na všechny cesty lidí a pronikají i do nejskrytějších míst. **20** Všechno mu bylo známo, dřív než stvořil svět, a stejně tak, když vše bylo dokonáno. **21** Takový člověk bude potrestán na ulicích města, bude chycen tam, kde se toho nejméně naděje. **22** Tak se stane i ženě, která byla nevěrná svému muži a s cizím přivedla mu na svět dědice. **23** Předně, že neuposlechla zákon Nejvyššího, za druhé, že se provinila na svém muži, za třetí, že smilnila v cizoložství a přivedla na svět děti od cizího muže. **24** Taková žena bude pranýřována před shromážděním a její děti budou podrobeny vyšetřování. **25** Její děti nezapustí kořeny, její ratolesti nepřinesou plody. **26** Zanechá po sobě památku, jež bude připomínána s kletbami, a její potupa nebude nikdy vymazána. **27** Ti, kdo po ní zůstanou, poznají, že není nic lepšího než bázeň před Hospodinem, a nic sladšího, než dbát na Hospodinova přikázání.

David Novák, kazatel církve českobratrské se svěřuje:

Pro nevěřícího to zní asi jako science-fiction. Ale ono to skutečně jde. Osobně jsem se ženil ve 27 letech a do svatby jsem s nikým sexuálně nežil. Obecně přijímané nesmysly o tom, že je třeba si to vyzkoušet dopředu, mi přišly a přijdou jako rady jakýmsi ubožákům, bojícím se vlastního selhání v posteli. Navíc i statistiky rozvodovosti ukazují, že si to dopředu můžete zkoušet, jak chcete, a stejně je to k ničemu. Netvrdím, že jsem neměl pokušení, na druhou stranu jsem však ve vztahu s Bohem našel vyšší hodnoty než v sexu. Pokud bych se nikdy neoženil, dovedu si představit, že bych sex nepoznal. Znovu zdůrazňuji – pokušení by určitě byla. Bůh nevyoperoval moje přirozené touhy. Jenže ty nejsou tím, co by mě mělo navigovat. Nejen proto, že jsem křesťan, ale i proto, že nejsem zvíře, řídící se instinkty.

Je třeba vědět, že lidé prožívají nejen homosexuální orientaci, ale zrovna tak mají někteří sklony k alkoholismu, k drogám, atd. (Pokud věříme vědcům, kteří toto tvrdí). Přesto s těmito sklony musí bojovat, byť jsou „přirozené“.

Díky tomu, že do světa vešel hřích, svět není takový, jaký měl být, a následky neseme všichni. Volba je naše. Buď následovat Boha, někdy i proti přirozenosti, nebo být přirozený a přirozenost považovat za vodítko. Jisté ale je, že Bůh hovoří o tom, že pokud ho následujeme, on naplní každou naši potřebu. Že tomu tak je, se mnozí již přesvědčili.

Svatý Pavel v prvním listě Korint'ánům píše:

9 Což nevíte, že nespravedliví nebudou mít účast v Božím království? Nemylte se: Ani smilníci, ani modláři, ani cizoložníci, ani nemravníci, ani zvrácení, **10** ani zloději, ani lakomci, opilci, utrhači, lupiči nebudou mít účast v Božím království. **11** A to jste někteří byli. Dali jste se však obmýt, byli jste posvěceni, byli jste ospravedlněni ve jménu Pána Ježíše Krista a Duchem našeho Boha.

12 ‚Všechno je mi dovoleno‘ – ano, ale ne všechno prospívá. ‚Všechno je mi dovoleno‘ – ano, ale ničím se nedám zotročit. **13** Jídlo je pro žaludek a žaludek pro jídlo; Bůh však jednou učiní konec obojímu. Tělo však není pro smilstvo, nýbrž pro Pána, a Pán pro tělo. **14** Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísí svou mocí i nás. **15** Nevíte, že vaše těla jsou údy Kristovými? Mám tedy z údu Kristových učinit údy

nevěstky? Rozhodně ne! **16** Což nevíte, že kdo se oddá nevěstce, je s ní jedno tělo? Je přece řečeno ‚budou ti dva jedno tělo‘. **17** Kdo se oddá Pánu, je s ním jeden duch. **18** Varujte se smilstva! Žádný jiný hřích, kterého by se člověk dopustil, netýká se jeho těla; kdo se však dopouští smilstva, hřeší proti vlastnímu tělu. **19** Či snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás přebývá a ježž máte od Boha? Nepatříte sami sobě! **20** Bylo za vás zapláceno výkupné. Proto svým tělem oslavujte Boha.

V Janově evangeliu čteme:

1 Ježíš však odešel na Olivovou horu. **2** Na úsvitě přišel opět do chrámu a všechen lid se k němu shromažďoval. On se posadil a učil je. **3** Tu k němu zákoníci a farizeové přivedou ženu, přistiženou při cizoložství; postaví ji doprostřed **4** a řeknou mu: „Mistře, tato žena byla přistižena při činu jako cizoložnice. **5** V zákoně nám Mojžíš přikázal takové kamenovat. Co říkáš ty?“ **6** Tou otázkou ho zkoušeli, aby ho mohli obžalovat. Ježíš se sklonil a psal prstem po zemi. **7** Když však na něj nepřestávali naléhat, zvedl se a řekl: „Kdo z vás je bez hříchu, první hod' na ni kamenem!“ **8** A opět se sklonil a psal po zemi. **9** Když to uslyšeli, vytráceli se jeden po druhém, starší nejprve, až zůstal sám s tou ženou, která stála před ním. **10** Ježíš se zvedl a řekl jí: „Ženo, kde jsou ti, kdo na tebe žalovali? Nikdo tě neodsoudil?“ **11** Ona řekla: „Nikdo, Pane.“ Ježíš řekl: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a už nehřeš!“

U nás i ve světě probíhá boj o rodinu, o manželství, o dítě, o jeho duchovní, mravní i tělesný život. Ještě žádné dítě či mladý člověk neonemocněl či nezemřel, když zachovával mravní čistotu; zato tisíce onemocněly a zemřely pro nemravný život.

A také se nerozpadlo žádné manželství tam, kde vládla manželská čistota, věrnost, otevřenost k předání života novému potomku. Ale tisíce dětí trpí následkem rozvodů rodičů zaviněných nevěrností jednoho či obou. Člověk má svobodu, nemusí zachovávat šesté ani deváté Boží přikázání, ale tím připravuje sobě i druhým neštěstí v životě tady na zemi a zvláště na věčnosti.

Čistota vyžaduje, aby se člověk **naučil ovládat**; to je škola lidské svobody. Alternativa je zřejmá: buď člověk ovládá své vášně a dosáhne pokoje, anebo se dá jimi zotročit a stane se nešťastným. Sebeovládání je **dlouhodobé dílo**. Člověk si nikdy nesmí myslet, že ho dosáhl jednou provždy. Čistota má své **zákony růstu**, který prochází úseky poznamenanými nedokonalostí ... Předpokládá respektování osobních práv, zvláště práva na informace a výchovu. **Čistota je také Božím darem, milostí, ovocem Ducha Svatého.**